

Maciej WADOWICKI

Pożegnanie Pani Helenki

W dniu 2 kwietnia 2011 r., ok. godz. 15.00 odeszła na wieczną wędrówkę nasza niezmiennie szanowana Koleżanka Helena Cieślak z Włocławka. Członek Honorowy PTTK z leg. 236 (2005 r.), Honorowy Przewodnik Turystyki Pieszej nr leg. 446H (1999 r.) i Zasłużony Instruktor Krajoznawstwa (2008 r.). Znana była z wielu funkcji społecznych w PTSM i w Radzie Programowej ds. Młodzieży ZG PTTK (1986-2001), Jako sekretarz Sądu Konkursowego Ogólnopolskiego Konkursu Krajoznawczego „Poznajemy Ojcowiznę” organizowała wiele młodzieżowych sesji.

Do Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego wstąpiła w 1967 r. Pełniła między innymi funkcje: członka Zarządu Wojewódzkiego PTTK we Włocławku od 1978 r. (była wiceprezesem od 1981), sekretarza Wojewódzkiej Komisji Krajoznawczej i członka Wojewódzkiej Komisji Historii i Tradycji. Organizowała obchody 100-lecia Włocławskiego Oddziału PTTK. Od 2001 r. była członkiem Kujawsko-Pomorskiego Kolegium Instruktorów Krajoznawstwa, organizowała we Włocławku IV WZAK (2008). Posiada w swoim dorobku liczne artykuły w: „Poznaj Swój Kraj”, „Gościńcu” i w prasie lokalnej. Była współautorem Szlaku Miejsc Pamięci Narodowej we Włocławku. Swoje, bogato dokumentowane osiągnięcia, prezentowała na wielu forach krajoznawczych, a

także w kole PTTK „Senior” przy włocławskim Uniwersytecie Trzeciego Wieku.

Wyróżnienia państwowe: Krzyż Oficerski OOP, Krzyż Kawalerski OOP, Złota Odznaka „Zasłużony Działacz Turystyki” oraz Złota Odznaka ZNP, a także liczne PTTK-owskie, w tym: Złota „Honorowa Odznaka PTTK”, Złota Odznaka „Zasłużony w pracy PTTK wśród młodzieży” i Jubileuszowy Certyfikat Krajoznawcy (nadany przez Komisję Krajoznawczą ZG PTTK w 2004 r.).

* * * * *

Była osobą o ujmującym sposobie bycia. Każdy, kto miał z nią do czynienia zapamiętał z pewnością pogodny uśmiech, ciepły ton głosu i tą szczególną życzliwość do otoczenia, która pozwala szybko się zorientować, że mamy do czynienia z dobrym człowiekiem. Potrafiła rozmawiać i ze starszymi działaczami, wyjadaczami turystycznych tras, i z młodzieżą stawiającą pierwsze kroki na szlakach. Umiała pokazać piękno naszego kraju i radość wędrówki.

Świetna organizatorka. Skupiała przy sobie ludzi, którym – jak mówił ks. Pawlik – „chcę się chcieć”. Własnym przykładem uczyła kolejne pokolenia turystyki uprawianej z własną korzyścią i satysfakcją – dla innych.

Żegnaj Helenko! Będzie nam brakowało Twojego uśmiechu...

S. Ł.